

begge lovforslag. Men jeg vil gerne starte med at sige, at for mig som konservativ er børns vilkår og muligheder for en tryk og god opvækst og en god kontakt med biologiske forældre utrolig vigtigt. Det gælder naturligvis også børn, der har forældre, der er indsat i vores fængsler. Men udgangspunktet må og skal altid være barnets tarv.

I det her forslag er der så to konkrete punkter, nemlig at der skal udformes en besøgsplan i løbet af den første uge, og dernæst at varetægtsfængslede skal have samme ret som indsatte i forhold til børn. Når man sådan læser forslaget, kan man jo godt tænke, at der nok overhovedet ikke sker noget i vores fængsler, og at det også er forfærdeligt. Men fakta er jo, at der er en udvikling i gang. Der er sat fokus på det her.

Når sådan et beslutningsforslag fremsættes i dag, får vi snakket om det endnu en gang. Det synes jeg faktisk er rigtig, rigtig positivt, for man får så også mulighed for at fortælle bredt ud, at der faktisk er en kæmpe udvikling i gang ude i Kriminalforsorgen. De har set på det her. Det er blevet sagt tidligere, at det kommer for sent. Jamen udviklingen er i gang, der er fokus på alle de her områder, der er en masse, masse tiltag i gang, og jeg ønsker ikke, at vi presser en bestemt form ned over nogle børn. Det skal altid være barnets tarv og den individuelle tilgang, vi må se på.

Med baggrund i det kan vi ikke tilslutte os det her beslutningsforslag. Men jeg synes, det er vigtigt, at vi står og snakker om det nu, og så kunne jeg jo også ønske mig, at alle de børn, der så har en forælder, der er indsat, hørte den her debat, for jeg er meget enig i og tror, at den allerallerstørste problemstilling i forbindelse med at være barn og have en forælder, der bliver indsat, er det tabu, der er omkring det. Vi kan alle sammen forholde os til, hvis man kommer og siger: Min mor er blevet rigtig alvorligt syg og ligger inde på sygehuset. Langt de fleste mennesker har været på et sygehus og kender nogle, der er syge. Det kan alle mennesker sætte sig ind i, men heldigvis har de færreste mennesker været i et fængsel eller kender nogle, der sidder i fængsel.

Derfor bliver det rigtig, rigtig svært, og vi skal da være med til at aftabusere det her område, og det skal være legalt også at sige, at ens far eller mor er i fængsel. Men at der skal ligge en fast, konform plan, som man skal leve efter og indrette sig efter, går jeg slet ikke ind for, og jeg har faktisk tillid til, at den udvikling, der er i

gang i Kriminalforsorgen, vil blive ved med at være i gang, og at der kommer nye fremskridt, og det skal vi selvfølgelig følge.

Så debatten har været rigtig, rigtig fin, men beslutningsforslaget kan vi ikke tilslutte os.

Kl. 11:20

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:20

Morten Østergaard (RV):

Altså, når man fremsætter beslutningsforslag, er det jo ofte også for at få en debat, og jeg kan da være enig i, at debatten er udmærket. Men det er jo rart, hvis det fører til noget, og der hørte jeg, synes jeg, ikke andet, end at det virkede, som om De Konservative var meget tilfredse med tingenes tilstand.

Men jeg vil bare spørge, som jeg også har spurgt andre: Skurrer det ikke et eller andet sted mod en konservativ retsbevidsthed, at børn af indsatte, som har fået dom, sådan set har stærkere rettigheder i forhold til besøg end børn af indsatte varetægtsfængslede, som altså ikke er dømt for noget endnu, men så er mistænkt for noget? Der skal man også i forhold til, hvornår det sker, huske, at børn af dømte indsatte jo har haft længere tid til at vænne sig til det, fordi det er foregået en anholdelse og en proces med domstolene osv., inden det kommer dertil. Men her taler vi altså om – det er i hvert fald vores tilgang til det – at der som minimum burde være samme rettigheder og samme fokus, for det er jo lige præcis ved varetægtsfængsling, at forældrene er blevet flået ud af børnenes hverdag og sat i fængsel, og så er problemet bare, at forholdene mange steder ikke er til det, og at situationen mange steder er sådan, at der går lang tid, før det kommer i gang.

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Vivi Kier (KF):

Jeg må starte med at gentage, hvad der er blevet sagt rigtig mange gange i løbet af dagen her, og det er, at varetægtsfængslede altså også har rettigheder til at se deres børn og modsat, så længe forholdene tillader det, og vi må altså sige, at når man kommer i fængsel, er det jo ikke sådan på et løst grundlag. Når man bliver varetægtsfængslet, er der jo en mistanke, og jeg medgiver, at man ikke er dømt. Jeg har tillid til, at Kriminalforsorgen i hvert enkelt tilfælde vurderer, at